

Лекарствен бюллетин

Издание на Изпълнителната
agenция по лекарствата
www.bda.bg

ISSN 1310-7593
год. XI, брой 1, 2006

ЕВОЛЮЦИЯТА В ГРУПАТА НА КАЛЦИЕВИТЕ АНТАГОНИСТИ ОТ ДИХИДРОПИРИДИНОВ ТИП

МЯСТО В ТЕРАПИЯТА НА КАЛЦИЕВИТЕ АНТАГОНИСТИ

стр. 1

КАЛЦИЕВИ АНТАГОНИСТИ ОТ ДИХИДРОПИРИДИНОВ ТИП

стр. 2

Дихидропиридини от първо поколение (ДІП)

стр. 2

Дихидропиридини от второ поколение (ДІІП)

стр. 2

Дихидропиридини от трето поколение (ДІІІП)

стр. 3

Дихидропиридини от четвърто поколение (ДІVП)

стр. 3

РАЗРЕШЕНИ ЗА УПОТРЕБА ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ, СЪДЪРЖАЩИ НОВИ ЗА СТРАНАТА АКТИВНИ ВЕЩЕСТВА ИЛИ КОМБИНАЦИИ

стр. 4

ЕВОЛЮЦИЯТА В ГРУПАТА НА КАЛЦИЕВИТЕ АНТАГОНИСТИ ОТ ДИХИДРОПИРИДИНОВ ТИП

Повече от 25 години калциевите антагонисти са една от основите на противохипертоничното лечение. Ефективността им за понижение на сърдечно-съдовата и обща смъртност при болни с артериална хипертония е доказана чрез добре планирани многоцентрови проучвания.

Калциевите антагонисти са хетерогенна лекарствена група, която се дели на дихидропиридини, свързващи се предимно с L-тип калциевите канали на съдовата гладка мускулатура и предизвикващи разширение на съдовете и понижение на артериалното налягане и не-дихидропиридини / Верапамил и дилтиазем /, които упражняват равностоен ефект върху L-тип калциевите канали в миокарда и съдовете и които се свързват с голям афинитет към калциевите канали в синусоатриалния и атриовентрикуларния възли. Поради това Верапамильт и дилтиаземът са по - слаби вазодилататори, тяхната употреба се съпътства с негативен хронотропен ефект и намаление активността на симпатокусовата нервна система - действия, които не се наблюдават при клиничното приложение на дихидропиридините.

Към края на XX век ретроспективни изследвания показваха, че лечението с краткодействащите калциеви антагонисти от дихидропиридиинов тип се съпътства с повишена честота от остри миокардни инфаркти и сърдечно-съдова смъртност. Това довеже до рязко ограничение употребата на краткодействащите калциеви антагонисти и последваща разработка на нови лекарствени форми с изменено освобождаване и нови представители с различни фармакологични характеристики.

МЯСТО В ТЕРАПИЯТА НА КАЛЦИЕВИТЕ АНТАГОНИСТИ

Мястото в терапията на калциевите антагонисти се очертава от съвременните международни консенсусни документи по проблемите на хипертонията.

В седмия доклад на Обединения Национален Комитет по Предотвратяване, Омкриване, Оценка и Лечение на Високото Артериално Налягане на САЩ / The Joint National Committee on Prevention, Detection, Evaluation, and Treatment of High Blood Pressure / JNC 7 / 2003 / тиазидните диуретици се препоръчват като начално лечение при повечето болни / самостоятелно или в съчетание с ACE инхибитори, ангиотензин рецепторни блокери (АРБ), в бета-блокери или калциеви антагонисти. Калциевите антагонисти се посочват като подходящи при съпътстващи коронарна болест, захарен диабет и синдром на Raynaud.

Според Ръководните принципи на Европейското Общество по Хипертония и Европейското Общество по Кардиология / European Society of Hypertension - European Society of Cardiology / всички основни групи противохипертонични лекарства: диуретици, бета-блокери, калциеви антагонисти, ACE инхибитори и АРБ са подходящи за начално или поддържащо лечение (самостоятелно или в комбинация). Дихидропиридиновите калциеви антагонисти се предпочитат при напредната възраст, изолирана систолна хипертония,

коронарна болест, периферна съдова болест, каротида на атеросклероза. Дилюзионът и верапамилът се препоръчват при стенокардия и суправентрикуларна тахикардия. Според тези Ръководни принципи всички калциеви антагонисти трябва да се избягват при сърдечна недостатъчност, дихидропиридините - при тахиаритмии, а гилтиаземът и верапамилът - при втора и трета степен атриовентрикуларен блок (1).

Според Ръководните принципи на Световната Здравна Организация и Международното Общество по Хипертония /World Health Organization (WHO) / International Society of Hypertension (ISH) statement on management of hypertension /2003/ миазидните диуретици се препоручват за началното лечение при отсъствие на специални показания за друга група противогипертонични лекарства. Те са съставна част и на комбинираното лечение при повечето болни. Специално показание за дихидропиридиновите калциеви антагонисти като начално лечение е изолираната хипертония при болни в напреднала възраст.

КАЛЦИЕВИ АНТАГОНИСТИ ОТ ДИХИДРОПИРИДИНОВ ТИП

През последните десетилетия се появяват много нови представители в групата на дихидропиридините. Разликите във фармакологичните отнасяния и в поносимостта между представителите на отделните поколения става отчетлива. Поради това замяната на един с друг прогукут от различните поколения е неприемлива. Очертават се три, а според новите автори (Aoutam и Bordeaux) четири поколения дихидропиридини.

Дихидропиридини от първо поколение (ДІП)

Дихидропиридините в лекарствени форми с незабавно освобождаване като нифедипин, никардипин, израдипин, фелодипин и гр. се причисляват към първо поколение на дихидропиридиновите калциеви антагонисти. Те безспорно доказват своя потенциал на ефективни противогипертонични лекарства, но фармакокинетичните им характеристики стават причина за сериозни нежелани ефекти и се налага интензивно търсене на пътища за бързо преодоляване на тези недостатъци. Вазодилататорното действие на ДІП настъпва много бързо вследствие на много бързата абсорбция, слабото тъканно свързване и краткия седумен полуживот. Бързият, но краткотрен вазодилататорен ефект генерира рефлекторно компенсаторно освобождаване на катехоламини чрез дезактивиране на барорефлексите за високо и ниско налягане. Създават се условия по прям или непряк начин за допълнително хипертрофирание на лявата камера, последствие и на самата артериална хипертония. Всичко това предразполага към развитие на сърдечна недостатъчност и камерни аритмии. Съществуват клинични доказателства, че при употреба на ДІП се достига значимо намаляване на артериалното налягане, но хипертрофията на лявата камера не се повлиява. Този факт се обяснява с високите компенсаторни нива на катехоламини. Лекарствено

пробокираният хипертонус на симпатикуса води до увеличена работа на сърцето и увеличена нужда от кислород. Появяват се съобщения за повишена честотата на миокардните инфаркти при пациенти с хипертония и стабилна стенокардия, лекувани с ДІП. За доказване ефекта на дихидропиридините с краткотрайно действие при нестабилна стенокардия започва проучването HINT(Holland Interuniversity Nifedipine trial), преждевременно прекратено поради показания висок риск от развитие на миокарден инфаркт в сравнение с групата на плацебо. Установява се, че смъртността при болните с инфаркт на миокарда, които са употребявали нифедипин в ранната фаза след инфаркта е по-висока от тази при получаващите плацебо. Въпреки ефекта на намаляването на следнатоварването и очакваното намаляване на кислородната консумация чрез системна и коронарна вазодилатация, ДІП никога не са показвали полезен ефект при лечение на сърдечна недостатъчност, които са били лекувани с ДІП. Неблагоприятното въздействие се обяснява с негативния инотропен ефект и стимулирането на симпатикусовата и ренин-ангиотензиновата системи, което влошава наличната сърдечна недостатъчност. Във връзка с мощната и търде бърза вазодилатация се обясняват нежеланите ефекти: зачеряване, световъртеж, мигренозно главоболие. Отсичте на долните крайници се дължат от една страна на тропизма на лекарствата - изключително към артериолите и успоредната веноконструкция, предизвикана от рефлекторния хипертонус на симпатикуса. Селективното разширение главно на аферентната артериола на бъбречния гломерул води до увеличено интрагломерулно налягане и се превръща във фактор, влошаващ евентуална съпътстваща хипертонична или диабетна нефропатия.

Дихидропиридини от второ поколение (ДІІП)

Много бързо фармацевтичната индустрия разработва лекарствени форми с удължено освобождаване, които променят фармакокинетичните характеристики на дихидропиридините от първо поколение и ги превръщат в представители на второ поколение. Новите лекарствени форми осигуряват постепенно освобождаване на лекарството; абсорбцията на молекулата е забавена; плазмените концентрации са постабилни и постоянни. Противогипертоничният ефект е по-стабилен - без колебания, дължащи се на рефлексно катехоламиново освобождане. Двукратно или еднократно дневно дозиране са достатъчни за контрол на хипертонията. Клиничните проучвания доказват, че при употреба на нифедипин с модифицирано освобождаване след 12 месеца се постига намаляване на масата на лявата сърдечна камера. Благоприятно са повлияни и болни с исхемични коронаропатии. В много проучвания с болни от стабилна стенокардия се доказва намаляване броя на пристъпите, честотата на миокардните инфаркти и внезапната смърт. Клиничните данни за ДІІП са ограничени при пациенти с нестабилна стенокардия и прекарали миокарден инфаркт. Има доказателства, че формите със забавен

но освобождаване на нифедипин значително подобряват тъканната чувствителност към инсулин и липидния метаболизъм. Понижават се плазмените концентрации на триглицеридите и се увеличават стойностите на HDL холестерола. Нежеланите ефекти, дължащи се на прекалено бързото постигане на съдоразширяващ ефект (почервяняване, мигренозно главоболие, сърдечни палпитации), са значително смякани при ДІІП. Въпреки това някои фармакодинамични свойства, присъщи както на първо, така и на второ поколение дихидропиридиини, правят групи лекарства неподходящи при сърдечна недостатъчност и често причиняват развитие на отоци на долните крайници като нежелан ефект.

Дихидропиридиини от трето поколение (ДІІІП).

Амлодипинът и нитрендипинът са водещи представители на дихидропиридиините от трето поколение. Амлодипинът се резорбира бавно като достига максимална плазмена концентрация за 8-10 часа, но има висока бионаличност. Освен силно изразеното съвързване с плазмените протеини, той се характеризира с дълъг плазмен полуживот (35-50 ч.), който корелира с дълго антихипертензивно действие, продължаващо около 24 ч. при еднократен дневен прием. Нитрендипинът има подобни фармакокинетични характеристики, но все пак неговото време на полуживот е по-кратко (10 часа), което дава предимство на амлодипина при недопускането на ранно сутрешни повишавания на артериалното налягане.

Подобрението на фармакокинетични характеристики на дихидропиридиините от трето поколение са причина за постепенно начало на вазодилататорния ефект, постоянна и хармонична ефективност, отсъствие на нежеланите ефекти, съвързани с прекалено бързия съдоразширяващ ефект и неговите последици, характеризиращи представителите на първо поколение.

Едно проучване за ефекта на амлодипин върху лявокамерната хипертрофия при хипертоници показва значима редукция на индекса на масата на лявата камера (от 278 ± 34 до 240 ± 30 g/m²) след дълготично лечение с амлодипин еднократна дневна доза 20 мг. Амлодипинът е показал висока ефективност при лечение на стенокардията. Приложен в дози 5-10 мг/ден е довел до рязко намаляване на ангинозните пристъпи и електрокардиографските белези на миокардна исхемия, както и до увеличаване поносимостта към продължителността на физическо натоварване при болните. Тези ефекти са били сравнени с резултатите, получени при употреба на бета блокери и по-добри от тези при употреба на изосорбид мононитрат. Позитивната роля на амлодипин при вазоспастичната ангина на Принцметал също е безспорно доказана.

Амлодипинът е първият калциев антагонист, който дава доказателства за ефективност при сърдечна недостатъчност: Сравнително проучване срещу плацеbo показва ролята на този калциев антагонист за подобряване на функционалната симптоматика и издръжливостта на физическо усилие при болни със сърдечна недостатъчност. Въпреки, че като цяло няма доказателства за снижение на общата смъртност при пациенти със сърдечна недостатъчност, подгрупата на тези с неисхемична форма на сърдечна недос-

татъчност показва значително намаление на тази смъртност. При друго изследване се доказва, че добавянето на 10 мг/дневно амлодипин към стандартното лечение на сърдечна недостатъчност за 12 седмици не увеличава поносимостта към възможно физическо натоварване, но сигнификантно увеличава фракцията на изтласкане в сравнение с плацебо.

Две фармакологични особености могат да обяснят реалните клинични предимства на амлодипин в сравнение с калциевите антагонисти от първо и второ поколение: стабилна кинетика, намаляваща максимално нервнохуморалните въздействия, които увреждат функционирането на сърцето и релативно висока вазоселективност в сравнение с относително слаба кардиоселективност.

За съжаление, сравнен с калциевите антагонисти от първо и второ поколение, амлодипинът не намалява честотата на отоците на долните крайници - дозависим нежелан ефект, наблюдан при 5% от приемащите 5 мг амлодипин; при 25% от приемащите 10 мг и доска повече при дози 20 мг. Селективната вазодилататорна активност на амлодипина на нивото на аферентната артериола на бъбречния гломерул предразполага към повищено гломеруларно налягане, тъй като еферентната артериола запазва своя тонус непроменен. Това завишено гломерулно налягане е предразполагащ фактор за развитие на хипертонична нефропатия и/или за задълбочаване на евентуално съпътстваща нефропатия с диабетен произход. Така в проучването AASK(African American Study of the Kidney) приложението на амлодипин е било преждевременно прекратено при пациенти с такава патология, поради липсата на нефропротективен ефект.

Дихидропиридиини от четвърто поколение (ДІVП).

Нов етап в еволюцията на групата на дихидропиридиините е разработването на високо липофилни дихидропиридиини. Този ефект се постига при представителите от четвърто поколение чрез добавянето на една силно липофилна странична верига от бифенилов тип към основната химична структура на дихидропиридиините. Доказателство за мякната висока липофилност е фактът, че коефициентите на мембрano разпределение на тези лекарства са от 10 до 100 пъти по-високи от тези на амлодипина и нитрендипина. По тази причина те биват популярно наричани „мембрани компъзи“. Високата липофилност осигурява мощна и бърза интестинална резорбция, но също и значим ефект от първото преминаване през черния дроб и в резултат относително слаба бионаличност на активните вещества. Необходимите концентрации за постигане на вазодилатация се достигат бавно и ефекта настъпва постепенно.

Благодарение на високата си липофилност дихидропиридиините кумулират на нивото на клетъчните мембрани, от където се освобождават плавно и непрекъснато и постигат мишната на своеото действие, като осигуряват трайна и равномерна поддръжка на вазодилатацията. За разлика от дихидропиридиините от второ и трето поколение, които се характеризират с дълъг серумен полуживот, представителите на четвърта генерация имат по-кратък полуживот

(около 8 часа за лерканидипина), но за сметка на това много дълъг тъканен полуживот. Вазодилататорният ефект на тези дихидропиридини достига максимум на 4-5 час и продължава 10 (за лацидипин)- до 24 ч. (за лерканидипин), а съотношението връх/ част от кривата надвишава 80 %, което е доказателство за постепенност, продължителност и еднаквост на действието им. Подобно на амлодипина фармакокинетичните и фармакодинамични свойства на представителите на четвъртата генерация позволяват да се избегнат нежеланите ефекти, свързани с прекомерната неврохуморална активация, и бързото настъпване на вазодилатация. Това ги поставя в благоприятно положение при лечение на болни с миокардна исхемия, особено при стабилна стенокардия.

Од друга страна за разлика от останалите дихидропиридини, представителите на четвъртата генерация нямат различен афинитет по отношението на венозните и артериалните съдове. Това свойство позволява поддържане на постоянно капилярно налягане и дава възможност да се избегне честата поява на отоци при терапевтични дози. Клинично потвърждение за това е получено при изследване на нифедипин с постепено освобождаване и амлодипин в сравнение с лацидипин и лерканидипин. Отоците, чувството за тежест в крайниците и необходимостта от прекратяване на лечението са били в пъти по-малки при високолипофилните представители от четвърто поколение. При експеримент върху плъхове със спонтанна хипертония в сравнение с никардипин, високолипофилните дихидропиридини са показвали, че на нивото на бъбречния гломерул вазодилататорното действие се упражнява както върху аферентната, така и върху еферентната артериола. Благодарение на това важно фармакологично предимство не се създават условия за повишено вътрегломерулно налягане и последваща промеинурия. Тези нови фармакодинамични свойства на дихидропиридините от четвърто поколение позволяват да се предположи, че те ще бъдат подходящи за лечение на хипертония при пациенти с хипертонична нефропатия или съпътстващ диабет.

Много високата вазоселективност в сравнение с кардиоселективността е друга фармакодинамична характеристика на високолипофилните дихидропиридини лацидипин и лерканидипин, доказана и вътре върху аортна тъкан и сърдечна тъкан на заек. Това свойство позволява на дихидропиридините от четвърто поколение да бъдат полезни и добре толерирани при сърдечна недостатъчност. В клинични условия при пациентите със сърдечна недостатъчност лацидипинът е подобрил систолния обем на изтласкване, сърдечния индекс и поносимостта към физически усилия. Благодарение на липофилността, високата вазоселективност и действие върху гломерулните съдове, липофилните дихидропиридини се очертават като обещаващи по-добра ефикасност и поносимост от предходните поколения. Все пак тези свойства са установени при животински модели, а потенциалните ползи при хората за сега са частично доказани от наличните клинични проучвания:

Според проучването COHORT / 2002 / при лерканидипин честотата на вазодилататорните отоци е съществено по-ниска в сравнение с другите дихидропиридини. Отоци и прекъсване на лечението поради тях са установени съответно при 19 % и 8.5 % при лечуваните с амлодипин, спрямо 9 % и 2.1 % - с лерканидипин и 4 % и 1.4 % - с лацидипин.

При проучването SHELL / Systolic Hypertension in the Elderly: Lacidipine Long-term 2003/ лацидипинът е показал същима честота на сърдечно-съдовите усложнения и общата смъртност с хлормалидон при 1800 болни ≥ 60 г с изолирана систолна хипертония, лекувани средно 32 месеца. Подобни са и данните от ELSA / European Lacidipine Study on Atherosclerosis / - проучване, при което лацидипинът се сравнява с атенолол като начално лечение при 2000 болни в продължение на 4 години. Лацидипинът е показал подобен на другите дихидропиридини профил на безопасност, но с по-ниска честота на периферните отоци на глезените.

Разрешени за употреба калциеви антагонисти от дихидропиридинов тип.

	Международни наименования	Търговски наименования
I поколение	Nifedipin (Таблетки с незабавно освобождаване)	Nifedipin; Nifedipin-Tchaikapharma; Cordafen; Cordaflex 10 mg
II поколение	Nifedipin (Таблетки с модифицирано освобождаване)	Adalat Eins; Adalat OROS; Cordaflex 20 mg; Cordipin XL; Corinfar retard; Korincare; Korincare Neo; Nifedipin AL
	Felodipin (Таблетки с модифицирано освобождаване)	Plendil; Auronal; FeloHexal; Mivara; Presid
III поколение	Amlodipine Nitrendipine	Norvask; Nordipin Lusopress; Nitrendipin; Nitrendipin AL
IV поколение	Lacidipine Lercanidipine	Laciplus Renovia

Литература:

- Basile Jan The role of Existing and Newer Calcium Channel blockers in the Treatment of Hypertension The journal of clinical hypertension Vol.VI NO XI November 2004
- Meredith Peter A., Elliot Henry L. Dihydropyridine calcium channel blockers: basic pharmacological similarities but fundamental therapeutic differences. Journal of hypertension 2004, 22:1641-1648.
- Aouam K, Berdeaux De la premiere a la quatrieme generation de dihydropyridines: vers une meilleure efficacite et une meilleure tolerance Therapie 2003 58(4): 333-339.

РАЗРЕШЕНИ ЗА УПОТРЕБА ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ, СЪДЪРЖАЩИ НОВИ ЗА СТРАНАТА АКТИВНИ ВЕЩЕСТВА ИЛИ КОМБИНАЦИИ

Добавени към лекарствения регистър/промяна в индикациите за периода 01.04.2005 - 30.04.2005 г.

Genotropin (Somatropin) powd.inj. 36 IU (12mg) + solv. (I+II) + pen, powd.inj. 16 IU (5.3mg) + solv. (I+II) + pen, Pfizer Enterprises SARL, По лекарско предписание

Ново показание: Смущение в растежка (стандартно отклонение (SDS) на настоящата височина < -2.5 и стандартно отклонение на височината, коригирана спрямо родителите < -1) при ниски деца, родени малки за гестационната си възраст (SGA), с тегло при раждане и/или височина под -2 SD, които не показват наваксване в растежка (HV SDS < 0 през последната година) до 4 годишна възраст или по-късно.

Актуално показание: Деца

Смущения в растежка, сължащи се на недостатъчна секреция на растежен хормон и смущения в растежка свързани със синдрома на Turner или хронична бъбречна недостатъчност. Смущение в растежка (стандартно отклонение (SDS) на настоящата височина < -2.5 и стандартно отклонение на височината, коригирана спрямо родителите < -1) при ниски деца, родени малки за гестационната си възраст (SGA), с тегло при раждане и/или височина под -2 SD, които не показват наваксване в растежка (HV SDS < 0 през последната година) до 4 годишна възраст или по-късно.

Синдром на Prader-Willi (PWS) за подобряване на растежка и телеосложненето. Диагностициране на синдрома на Prader-Willi (PWS) трябва да бъде потвърдено от съответното генетично изследване.

Възрастни

Заместителна терапия при възрастни с изявена недостатъчност на разтежен хормон. Пациентите с тежка недостатъчност на растежен хормон в зряла възраст се определят като пациенти с известна хипоталамо-хипофизна патология и поне един известен дефицит на растежен хормон. При пациенти с изолирана недостатъчност на растежен хормон, изразила се за първи път в детска възраст (без доказателство за хипоталамо-хипофизно заболяване или лъчелечение на главата) трябва да се препоръчат гъвче изследвания на динамиката, с изключение на тези пациенти, които имат ниски концентрации на IGF-I (< SDS), при които може да се направи едно изследване. Точката на отчитане на динамичното изследване трябва да е точна.

Topamax (Topiramate) tabl.film 25mg x 28; x 56, tabl.film 50mg x 28; x 56, tabl.film 100mg x 28; x 56, Cilag AG, По лекарско предписание

Ново показание: Топамакс е показан за профилактика на мигрена при възрастни и подграствщи над 16-годишна възраст. Употребата на Топамакс за лечение на остри мигренозни пристъпи все още не е проучена.

Актуално показание: За монотерапия при пациенти с новодиагностицирана епилепсия или за преминаване към монотерапия при пациенти с епилепсия. За допълнителна терапия за възрастни и деца (на възраст 2 и повече години) с парциални гърчове или генерализирани тонично-клонични гърчове. При възрастни или деца, като допълваща терапия за лечение на припадъци,

свързани със синдрома на Lennox-Gastaut.

За профилактика на мигрена при възрастни и подграствщи над 16-годишна възраст. Употребата на топамакс за лечение на остри мигренозни пристъпи още не е проучена.

Добавени към лекарствения регистър/промяна в индикациите за периода 01.05.2005 - 31.05.2005 г.

Pegasys 135, Pegasys 180 (Peginterferon alfa-2a), sol. inj. vial 1ml x 1; x 4; sol. inj. pre-filled syringe 0.5 ml x 1; x 4, F.Hoffmann-La Roche Ltd., По лекарско предписание

Разширяване на показанията: Разширяване на показанията в комбинирана терапия с Ribavirin, при пациенти ко-инфектирани с HIV-HCV; при лечение на хроничен хепатит В.

Актуално показание: За лечение на хроничен хепатит С при възрастни, които са с положителен серумен маркер HCV-RNA, включително пациенти с компенсирана цироза и/или едновременна инфекция с клинично стабилен HIV. Оптималното приложение на Pegasis при пациенти с хроничен хепатит С е в комбинация с Ribavirin. Тази комбинация е показана при пациенти, които преди това не са били лекувани, както и при пациенти, които преди са отговаряли на лечение с интерферон алфа, но след преустановяване на лечението са рециклирали. Монотерапията е показана предимно в случаите на непоносимост или противопоказания за прилагане на Ribavirin.

За лечение на HBsAg положителни и отрицателни пациенти с хроничен хепатит В, с компенсирано чернодробно заболяване и данни за вирусна репликация, повишени стойности на ALT и хистологично докланено чернодробно възпаление и/или фиброза.

Pulmozyme (rH-Deoxyribonucleic acid) sol.inh.1000 U/ml - 2.5ml (1 dose) x 6; x 30, Рош България ЕООД, По лекарско предписание

Отпадане на показание: За лечение на пациенти, които са на възраст над пет години.

Актуално показание: За лечение на пациенти с кистична фиброза (муковисцидоза) с форсиран витален капацитет (FVC) по-голям с 40% от нормата за подобряване на белодробната функция.

Xeloda (Capecitabine) tabl.film 150mg x 60, Рош България ЕООД, По лекарско предписание

Ново показание: Xeloda е показан за адювантно лечение на пациенти след операция на рак на дебелото черво стадий III (стадий C по Dukes).

Актуално показание: Xeloda е показан за адювантно лечение на пациенти след операция на рак на дебелото черво стадий III (стадий C по Dukes). Xeloda е показан за монотерапия от първа линия при метастатичен колоректален рак.

Xeloda в комбинация с docetaxel е показан за лечение на пациентки с локално напреднал или метастатичен рак на гърдата след неуспех на цитотоксична химиотерапия. Предшестващото лечение трябва да е включвало антрациклини. Xeloda е показан и за монотерапия при пациентки с локално напреднал или метастатичен рак на гърдата след неуспех на лечение с таксани и с химиотерапевтични схеми, съдържащи антрациклини, или при които продължаването на терапията с антрациклини не е показано.

Добавени към лекарствения регистър/промяна в индикациите за периода 01.06.2005 - 30.06.2005 г.

Apidra 100U/ml OptiSet (Insulin glulisine), sol. inj. 100U/ml in a pre-filled pen - 3ml, Aventis Pharma Deutschland GmbH, По лекарско предписание ATC: A10AB06

Принадлежност към ATC класификацията: А-Храносмилателна система и метаболизъм A10-Антидиабетечни лекарствени средства A10A-Инсулини A10AB-Инсулини и аналоги, бързо действащи A10AB06-ког на международното наименование Insulin glulisine

Разрешени индикации: Лечение на захарен диабет при възрастни.

Добавени към лекарствения регистър/промяна в индикациите за периода 01.07.2005 - 31.07.2005 г.

Alvia syr. - 150ml, Dagomed Pharma, Без лекарско предписание ATC: Хомеопатичен специалитет

Разрешени индикации: За облекчаване симптомите на запек.

Lyrica (Pregabalin), caps. 25mg x 14; x 21; x 56; x 84; x 100; x 112, caps. 50mg x 14; x 21; x 56; x 84; x 100, caps. 75mg x 14; x 56; x 100; x 112, caps. 100mg x 21; x 84; x 100, caps. 150mg x 14; x 56; x 100; x 112, caps. 200mg x 21; x 84; x 100, caps. 300mg x 14; x 56; x 100; x 112, Pfizer HCP Corporation, По лекарско предписание ATC: N03AX16

Принадлежност към ATC класификацията: N-Нервна система N03-Антиепилептични средства N03A-Антиепилептични средства N03AX Други антиепилептични средства N03AX16-ког на международното наименование Pregabalin

Разрешени индикации: Невропатична болка. Лечение на периферна невропатична болка при възрастни.

Епилепсия. Допълнително лечение при възрастни с парциални припадъци с или без вторична генерализация.

Sonna syr. - 150ml Dagomed Pharma, Без лекарско предписание ATC: Хомеопатичен специалитет

Разрешени индикации: При повишена нервност и леки нарушения в съня.

Vacciflu 2005/2006 (Influenza, Purified antigen), sol. inj. 0,5 ml pre-filled syr. x 1, Solvay Pharmaceuticals B.V., По лекарско предписание ATC: J07BB02

Принадлежност към ATC класификацията: J-Антиинфекциозни препарати за системно приложение J07 Ваксини J07B Вирусни ваксини J07BB Противогрипни ваксини J07BB02-ког на международното наименование Influenza, Purified antigen

Разрешени индикации: Профилактика при грип, особено при пациенти с повышен риск от усложнения.

Arava (Leflunomide), tabl.film 100mg x 3; tabl.film 20mg x 30; x 100; tabl.film 10mg x 30; x 100, Aventis Pharma Deutschland GmbH, По лекарско предписание

Ново показание: Актичен псoriатичен артрит.

Актуално показание: Лечение на възрастни пациенти с активен ревматоиден артрит, като „болест-модифициращо антиревматично средство“ (БМАЛС)

Актичен псoriатичен артрит

Скорочно или едновременно лечение с хематомоксични или хематомоксични БМАЛС (например мемотрек-

сам) може да доведе до засилване на риска от сериозни нежелани реакции; следователно, започването на лечението с лефлуномиг трябва да бъде внимателно преценено по отношение на рисковете и ползата от лечението.

Нещо повече, преминаването от лефлуномиг към друг тип БМАЛС без спазване на очистващата процедура може да увеличи риска от сериозни нежелани реакции гори и след дълъг период от време след началото на новото лечение.

Risperidol (Risperidone), tabl.film 3mg x 20; tabl.film 2mg x 20; tabl.film 1mg x 20; sol.1mg/ml - 100ml, Janssen Pharmaceutica N.V., По лекарско предписание

Ново показание: Лечение при симптоми на мания при биполярно афективно разстройство. Тези епизоди се характеризират с флукутираща, засилваща се раздразнителност, избухливост, повишено самочувствие, разстройство на съня, речева оживеност, ускорен мисловен процес, намалено внимание; намалена критичност, агресивно и/или деструктивно поведение.

Актуално показание: Лечение на широк кръг от пациенти с шизофрения - първи психотичен епизод, рецидиви, хронична шизофрения и други психотични състояния, при които позитивните симптоми (като халюцинации, наудности, нарушено мислене, враждебност, мнителност) и/или негативните симптоми (като афективно притъпяване, емоционална и социална затвореност, обединяване на речта) са ярко изразени. Облекчава афективните симптоми (като помиснатост, чувство на вина, тревожност), свързани с шизофрения. За продължително лечение за предотвратяване на рецидиви при пациенти с хронична шизофрения.

Лечение при симптоми на мания при биполярно афективно разстройство. Тези епизоди се характеризират с флукутираща, засилваща се раздразнителност, избухливост, повишено самочувствие, разстройство на съня, речева оживеност, ускорен мисловен процес, намалено внимание; намалена критичност, агресивно и/или деструктивно поведение.

Добавени към лекарствения регистър/промяна в индикациите за периода 01.08.2005 - 31.08.2005 г.

Pentaxim (Diphtheria, tetanus, pertussis (acellular, component), poliomyelitis (inactivated) and Haemophilus type b conjugate vaccine (adsorbed)), powd. vial + susp. pre-filled syr. 0,5 ml for susp. inj., x 1, Aventis Pasteur S.A., По лекарско предписание ATC: J07CA06

Принадлежност към ATC класификацията: J-Антиинфекциозни препарати за системно приложение J07- Ваксини J07C- Бактериални и вирусни ваксини, комбинация J07CA Бактериални и вирусни ваксини, комбинация J07CA06- Diphtheria-hemophilus influenzae B-pertussis-poliomyelitis-tetanus.

Разрешени индикации: За профилактика на инвазивни инфекции с Haemophilus influenzae тун b, дифтерия, тетанус, коклюш и полиомиелит.

Revia (Naltrexone) tabl. coat. 50 mg x 7; x 14; x 28, Torrex Pharma GesmbH, По лекарско предписание ATC: N07BB04

Принадлежност към ATC класификацията: N-Нервна система N07-Други лекарства за лечение на нервната сис-

тема N07B- Лекарства които се използват при пристрастяване N07BB- Лекарства които се използват при алкохолна зависимост N07BB04- ког на международното наименование Naltrexone

Разрешени индикации: Преди включване на лекарствения продукт в лечебната схема трябва да се проведе успешна детоксикация.

Лечението е показано като част от комплексното лечение - включително психотерапевтична програма - на опиоидна зависимост. Понижава риска от реален, подпомага възстановяването и намалява непреодолимото желание за прием на опиоидни средства.

Лечението е показано като част от комплексното лечение - включително психотерапевтична програма - на алкохолна зависимост. Намалява риска от реален, подпомага възстановяването и понижава непреодолимото желание за приемане на алкохол.

Cipralex (Escitalopram) tabl.film 5mg x 28; tabl.film 10mg x 28; tabl.film 15mg x 28; tabl.film 20mg x 28, H. Lundbeck A/S, По лекарско предписание

Ново показание: Лечение на синдром на социална тревожност (социална фобия).

Актуално показание: Лечение на голям депресивен епизод. Лечение на паническо разстройство с или без агрофобия. Лечение на синдром на социална тревожност (социална фобия).

Enalapril Tchaikapharma (Enalapril) tabl. 5mg x 20; x 30; tabl. 10mg x 20; x 30; tabl. 20mg x 20; x 30, Чайка фарма - висококачествените лекарства АД, По лекарско предписание

Ново показание: Някои типове на реноузална хипертония.

Актуално показание: Всички степени на есенциална хипертония. Всички степени на сърдечна недостатъчност. Левокамерна дисфункция след остръ инфаркт на миокарда. Някои видове реноузална хипертония. Лекарственият продукт е предназначен за възрастни пациенти.

Velcade (Bortezomib) powd. inj. 3.5 mg - 10 ml, Janssen-Cilag International NV, Turnhoutseweg 30, По лекарско предписание

Преформулиране на показание: Монотерапия за лечение на мултиплел миелом при пациенти, които са получили поне един вид предишно лечение и вече са били подложени или са неподходящи за костно-мозъчна трансплантация.

Добавени към лекарствения регистър/промяна в индикациите за периода 01.10.2005 - 31.10.2005 г.

Diroton (Lisinopril) tabl. 2.5mg x 28; tabl. 5 mg x 28; tabl. 10 mg x 28; tabl. 20 mg x 28, Gedeon Richter Ltd., По лекарско предписание

Ново показание: Остръ миокарден инфаркт при хемодинамично стабилни пациенти.

Актуално показание: За лечение на есенциална и реноузална артериална хипертония.

Лечение на сърдечната недостатъчност като съпътстваща терапия към калий несъхраняващи диуретици и при показания към дигиталис.

Остръ миокарден инфаркт: Дијротон трябва да бъде приложен в рамките на първите 24 часа от началото на остръ миокарден инфаркт при хемодинамично стабилни пациенти. Дијротон може да бъде прилаган в допълнение към обичайната стандартна терапия на МИ, включваща ацетилсалцилова киселина, тромболитични средства, бета-блокери и симптоматично лечение с нитрати.

Fludara Oral (Fludarabine) tabl.film 10mg x 15; x 20, Schering AG, По лекарско предписание

Преформулиране на показания: Fludara Oral е показан за начално лечение на пациенти с В-клетъчна лимфоцитна лейкоза (ХЛЛ) или след първоначална терапия при пациенти със задоволителни костно-мозъчни резерви. Начално лечение с Fludara oral трябва да се започва само при пациенти с напреднато заболяване, стадии III/IV по Rai (Binet C) или при пациенти в I/II стадии по Rai (Binet A/B), когато са налични свързани със заболяването симптоми (загуба на тегло, извънредна уморяемост, нощи изпотявания или треска), влошаваща се костно-мозъчна недостатъчност, масивна или прогресираща хепатосplenомегалия или лимфаденопатия, повече от 50% увеличение на лимфоцитите в периферната кръв за думесечен период или се очаква удължаване на лимфоцитите за по-малко от 12 месеца.

Добавени към лекарствения регистър/промяна в индикациите за периода 01.11.2005- 30.11.2005 г.

Accuzide (Hydrochlorothiazide, Quinapril), film tabl. 10/12,5 mg, 20/25 mg, 20/12,5 mg x 30; x 50; x 100, Pfizer Europe MA EIG, По лекарско предписание ATC: C09BA06

Принадлежност към ATC класификацията С - Сърдечно-съдова система C09 - Лекарства, действащи на системата ренин-ангиотензин C09B - ACE-инхибитори,

ТАЛОН ЗА ОБРАТНА ВРЪЗКА

Име

Специалност

Адрес / нов адрес

Желая да получавам „Лекарствен бюлетин“ „Нежелани лекарствени реакции“

Бих искал/а да прочета повече информация за:

комбинации C09BA - ACE-инхибитори и диуретици C09BA06- ког на комбинацията *Quinapril* и диуретици. **Разрешени индикации:** Accuzide е показан за лечение на хипертония при пациенти, при които е подходящо комбинирано лечение с quinapril и диуретик.

Tarceva (Erlotinib), tabl. film 25mg x 30; tabl. film 150mg x 30; tabl. film 100mg x 30, Рош България ЕООД, По лекарско предписание ATC: L01XX34

Принадлежност към ATC класификацията L01XX34 L-Антинеопластични и имуномодулятори лекарства L01-Антинеопластични лекарства L01X-Други антинеопластични лекарства L01XX34- ког на международното наименование *Erlotinib*.

Разрешени индикации: Лечение на пациенти с локално напреднал или метастазиран недребноклетъчен рак на белите дробове след неуспех на поне една схема на химиотерапевтично лечение преди това. Когато се преписва Tarceva, трябва да се вземат факторите, свързани с продължителната преживяемост. Не е установена полза по отношение на преживяемостта или с други клинически значими ефекти на лечението при пациенти с EGFR- отрицателни тумори.

Tensar 10 (Olmesartan medoxomil) film tabl. 10mg x 14; x 28; x 56; x 98; **Tensar 20** (Olmesartan medoxomil) film tabl. 20mg x 14; x 28; x 56; x 98; **Tensar 40** (Olmesartan medoxomil) film tabl. 40mg x 14; x 28; x 56; x 98, Berlin-Chemie AG (Menarini Group), По лекарско предписание ATC: C09CA08

Принадлежност към ATC класификацията L01XX34 C - Сърдечно-съдова система C09 -Лекарства, повлияващи ренин-ангиотензиновата система C09C- Ангиотензин II антагонисти, самостоятелно C09CA- Ангиотензин II антагонисти, самостоятелно C09CA08- ког на международното наименование *Olmesartan medoxomil*.

Разрешени индикации: Лечение на есенциална хипертония.

Taxotere conc.inf.80mg/2ml + solv., conc.inf.20mg/0.5ml + solv., Aventis Pharma S.A., По лекарско предписание Включване на 3 нови показания:

Taxotere в комбинация с doxorubicin и cyclophosphamide е показан за адювантно лечение на пациенти с операбилен положителен на лимфи възли карцином на гърдата. Taxotere в комбинация с trastuzumab е показан за лечение на пациенти с метастатичен карцином на гърдата със свръхекспресия на HER2 и които преди това не са били лекувани с химиотерапия за метастатично заболяване.

та, чийто тумор отделя в голямо количество HER2, и които преди това не са били лекувани с химиотерапия метастатично заболяване.

Taxotere в комбинация с prednisone или prednisolone е показан за лечение на пациенти с хормонорезистентен метастатичен карцином на простатата.

Akтуални показания: TAXOTERE в комбинация с doxorubicin и cyclophosphamide е показан за адювантно лечение на пациенти с операбилен положителен на лимфи възли карцином на гърдата.

TAXOTERE (docetaxel) в комбинация с doxorubicin е показан за лечение на пациенти с локално напреднал или метастатичен карцином на гърдата, които преди това не са били лекувани по този повод с цитостатичен продукт.

TAXOTERE (docetaxel) като монотерапия е показан за лечение на пациенти с локално напреднал или метастатичен карцином на гърдата след неуспех на цитомоксична химиотерапия. Предходната химиотерапия трябва да е включвала anthracycline или алкилиращ агент.

TAXOTERE (docetaxel) в комбинация с trastuzumab е показан за лечение на пациенти с метастатичен карцином на гърдата със свръхекспресия на HER2 и които преди това не са били лекувани с химиотерапия за метастатично заболяване.

TAXOTERE (docetaxel) в комбинация с capecitabine е показан за лечение на пациенти с локално напреднал или метастатичен карцином на гърдата след неуспех на цитомоксична химиотерапия. Предходната терапия трябва да е включвала anthracycline.

Недребноклетъчен белодробен карцином

TAXOTERE (docetaxel) е показан за лечение на пациенти с локално напреднал или метастатичен недребноклетъчен белодробен карцином след неуспех на предходна химиотерапия.

Taxotere в комбинация с цисплатина е показан за лечение на пациенти с иноперабилен, локално напреднал или метастатичен недребноклетъчен белодробен карцином при пациенти, които не са подлагани на химиотерапия по повод това заболяване.

Карцином на простатата

TAXOTERE (docetaxel) в комбинация с prednisone или prednisolone е показан за лечение на пациенти с хормонорезистентен метастатичен карцином на простатата.

Употребата на docetaxel трябва да бъде ограничена до забвения специализирани в прилагането на цитомоксична химиотерапия и трябва да се извърши под контрол на лекар с опит в прилагането на противокарциномна химиотерапия.

Лекарствен бюллетин

Изработен в отдел Лекарствена информация и евроинтеграция към ИАЛ.

Разпространява се безплатно.

Главен редактор: проф. г-р Н. Беловежков, г.м.н.

Редакционна колегия: г-р Е. Христов; г-р М. Попова, г.м.; маг. фарм. Р. Кулаксъзова

Техническо изпълнение и печат - „Екип плюс“ ООД

За контакти: 1504 София, бул. „Янко Сакъзов“ №26

Тел. 944 52 55; Факс 943 44 87

E-mail: mpropova@bda.bg

ISSN 1310-7593